

μέρος ύψηλόν, ὅπου ἀναβιβάξουν τὰ φορτία διὰ τὰ ἀναλαμβάνονται εὐκολώτερα.

βοηθητικός ἐπίθ. λόγ. σύνηθ. καὶ δημῶδ. Πόντ. (Χαλδ.)

Τὸ ἀρχ. ἐπίθετον **βοηθητικός**.

1) Ὁ ἱκανὸς μόνον διὰ βοηθητικὰς ὑπηρεσίας, ὡς ὁρ. στρατιωτικὸς λόγ. σύνηθ. 2) Ἐλεήμων Πόντ. (Χαλδ.): *Βοηθητικέσσα γυναῖκα*.

βοηθός ἐπίθ. κοιν. *βοηθός* βόρ. ιδιῶμ. *βοηθός* Κρήτ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *βοηθός*.

1) Ὁ παρέχων βοήθειαν, ἀρωγὸς κοιν.: Φρ. Ὁ Θεὸς *βοηθός* (ἐκ τοῦ πληρεστέρου «ὁ Θεὸς εἶη βοηθός») κοιν. || Ἄσμ.

Καὶ τὴν εὐχή μου νὰ ἔχετε καὶ τὸ Θεὸ βοηθός σας Κρήτ. (Σφακ.) 2) Ὁ ἱκανὸς μόνον διὰ βοηθητικὰς ἐργασίας, ἐπὶ μαθητευομένου τεχνίτου κοιν.

βοηθῶ κοιν. καὶ Πόντ. (Ἰνέπ. Κερασ. Οἶν. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) *βοηθῶ* κοιν. *βοηθάω* κοιν. *βοηθάω* σύνηθ. *βοηθάον* βόρ. ιδιῶμ. *βοηθῶ* Κρήτ. *βοηθάον* βόρ. ιδιῶμ. *βοηθῶ* Καπ. (Σινασσ.) Λευκ. *βοηθοῦ* Τσακων. *βοηθοῦ* Πελοπ. (Κίτ. Μάν.) *βοηθάω* Κεφαλλ. *βοητάω* Κεφαλλ. *βοητάω* Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) *βοητῶ* Ἀστυπ. Θράκ. (Σαρεκκλ.) Κάλυμν. Καπ. Κύπρ. Κῶς Λέρ. Μακεδ. (Χαλκιδ.) Μεγίστ. Ρόδ. Σύμ. *βοηθάω* Εὐβ. (Κύμ.) Πελοπ. (Κάμπος Λακων. Μάν.) *βοηθῶ* Ἀμοργ. Ἀστυπ. Θήρ. Θράκ. (Αἶν.) Ἰων. (Σμύρν.) Κάρπ. Κίμωλ. Κύπρ. Κῶς Λέρ. Λέσβ. Λήμν. Λυκ. (Λιβύσσ.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Νίσυρ. Ρόδ. Σύμ. Τήλ. *βοηθάω* Μακεδ. (Ἀρν.) *βοηθοῦ* Σκυρ. *βοηθοῦ* Λυκ. (Λιβύσσ.) *ἀβοηθῶ* Πελοπ. (Μάν.) Τήν. *ἀβοηθῶ* Σκίαθ. *ἀβοηθῶ* Θεσσ. Μακεδ. (Βλάστ.) Μύκ. *ἀβοηθῶ* Κεφαλλ. *ἀβοηθῶ* Κέως *ἀβοηθῶ* Ἄνδρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Χίος (Πυργ.) Ἰουθῶ Κάρπ. γοθῶ Ρόδ. γοθῶ Μακεδ. (Βελβ.) Σύμ. Τήλ. *μπουχθῶ* Σίφν. *ἀμπουχθῶ* Σίφν. *μπουθῶ* Κύθν. *ἀμπουθῶ* Ἰος Κύθν. *ἀβουθῶ* Νάξ. (Γαλανᾶδ.) *φηθῶ* Ἀπουλ. *φ'θῶ* Ἰμβρ. *φ'θῶ* Λέσβ. *φ'θῶ* Λέσβ. *βησῶ* Ἀπουλ. *ἀφουθῶ* Καλαβρ. (Μπόβ.) *ἀφουθῶ* Καλαβρ. (Μπόβ.) *ἀφηθῶ* Ἀπουλ. *ἀφηθῶ* Ἀπουλ. *ἀβηθῶ* Ἀπουλ. *βοθίζω* Θράκ. (Σαμακόβ.) *ἀβουθίζω* Καλαβρ. (Καρδ.) Μέσ. *βοηθίζομαι* Σῦρ.

Τὸ ἀρχ. *βοηθῶ*. Οἱ τύπ. *βοηθῶ*, δι' ὃν πβ. καὶ τὸ ἀρχ. Ἰων. *βωθέω*, *βουθῶ* καὶ *βοηθίζομαι* καὶ μεσν. Πβ. Προδρομ. 3, 10 κῶδ. g (ἐκδ. Hesselting-Pernot) «κατάβαινε εἰς τὴν τράπεζαν καὶ βόθα τὸν κελλάριν» καὶ Μαχαιρ. 1, 514 (ἐκδ. R.Dawkins) «νὰ σᾶς βουθήσῃ ὁ Θεός» καὶ Μαχαιρ. 1, 200 «θωρῶντα οἱ κλέφτες τὰ δύο κάτεργα ἐβάλαν ἀπάνω πολλοὺς ἄλλους Σαρακηνοὺς διὰ νὰ βοηθιστοῦσιν». Διὰ τὸν τύπον Ἀπουλ. *βησῶ* πβ. *βησεῖα* ἐν λ. *βοήθεια*.

1) Παρέχω εἰς τινα ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν ἀρωγὴν, ἐπικουρῶ κοιν. καὶ Ἀπουλ. Καλαβρ. (Καρδ. Μπόβ.) Καπ. (Σινασσ. κ.ά.) Πόντ. (Ἰνέπ. Κερασ. Οἶν. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων.: Ὁ Θεὸς νὰ σὲ βοηθήσῃ. *Βοηθῶ τὸν ἀδερφό μου* — τὸ σπῖτι μου — τὸν φτωχόν κττ. κοιν. Ἀδερφός τ' ἀδερφοῦ δὲ *βοηθῶ* σήμερο Κρήτ. Νὰ *βοηθῶ*! (εὐχὴ λεγομένη κατὰ τὴν ἡμέραν ἐορτῆς ἀγίου) Ἰνέπ. Νὰ *μᾶς βουθάη* κ' ἡ σήμερ' νῆ (ἐνν. ἡμέρα, συνών. τῇ προηγουμένῃ) Ἀρν. || Γνωμ. *Μὲ τὴ μοῖρα τῶν παιδιῶ βοηθεῖται* κ' ὁ πατέρας Σίφν. || Παροιμ. Ἀι — Γεώργι, *βόθη* με, *κούνα* κ' ἐσὺ

τὸ χέρι σου (συνών. τῇ ἀρχ. «σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει», ἢ παροιμ. ἐν παραλλαγαῖς πολλαχ.) κοιν. *Βόθη* με, φτωχέ, νὰ μὴ σοῦ μοιάσω (εἰρων. πρὸς πλούσιον ἐπικαλούμενον τὴν βοήθειαν πτωχοῦ, ἢ παροιμ. ἐν παραλλαγαῖς πολλαχού) σύνηθ. *Εἴχαμε σκύλλο κ' ἐβόθα* τὸ λύκο (ἐπὶ ἀπίστου φίλου, συγγενοῦς ἢ ὑπηρέτου) Κάμπος Λακων. || Ἄσμ.

Ἡ τύχη σὰ δὲ μοῦ *βοηθῶ*, ψυχὴ, γιάδα δὲ *βγαίνεις*; *βασανισμένο* μου κορμὶ καὶ γιάδα δὲ *βοθαίνεις*;

Κρήτ. — Ποίημ.

Ποῖος ἔς τὸ σνέτροφον ἀπλώνει | χέρι ὡσὰν νὰ *βοηθηθῇ*, ποῖος τὴ σάρκα του *δαγκώνει* | ὅσο ποῦ νὰ *νεκρωθῇ*; ΔΣολωμ. 23 2) Ἀνασηκῶνω τι, συνήθως ἐπὶ βάρους Κεφαλλ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.): *Κοιτάμον θεόσακκα καὶ τ' ἀβουχτάει μονάχος* του Κεφαλλ. *Τ' ἀβουθῶ* ἔς τὸν ὦμο του Ἀπύρανθ. 3) Ἐπιφορτίζω Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Ἐσὺ τὴν εἶπες τὴ *γυνέδα* ἄφθ' κ' ὅστερα τὴν ἐβούθησες ἐμένα. || Φρ. Τοῦ τὴν *ἀβουθοῦσι* (τὸν ὑπανδρεύουν μαζί της, συνών. φρ. τοῦ τὴν *φορτώνουν*).

βόθα ἢ, Πόντ. (Κερασ. Κρώμν. Τραπ. Χαλδ.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

1) Εἶδος δακτυλιολίθου σχήματος τριγωνικοῦ φέροντος δώδεκα μικροὺς ποικιλοχρῶμους λίθους Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ.): Ἄσμ.

Ἀφίνω σε χρυσὸν σταυρὸν καὶ *βόθαν* δακτυλίδιν (δηλ. δακτυλίδι με βόθαν) ἐνθ' ἄν. 2) Ἀργυροῦν ψέλιον φέρον ἐξηρητημένα δι' ἀλύσεων ἀργυρᾶ δακτυλίδια Πόντ. (Κερασ.) 3) Δερματίνη δακτυλήθρα τοῦ λιχανοῦ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς, τὴν ὁποῖαν φοροῦν αἱ γυναῖκες, ὅταν πλέκουν Πόντ. (Κρώμν.)

βόθρακας ὁ, Λέσβ. (Ἀγιάσ.) Ρόδ. Χίος (Βολισσ. Πιτ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βόθρος* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *ακας* κατὰ τύπον μεγεθυντικόν.

1) *Βόθρος* 1, ὁ ἰδ., Ρόδ. 2) Λάκκος ἀβαθὴς εἰς τὸν ὁποῖον λιμνάζει ὕδωρ Χίος (Βολισσ. Πιτ.) 3) Ὑπόγειον ἀνήλιον καὶ ὑγρὸν Λέσβ. (Ἀγιάσ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Ρόδ.

* **βοθρακῶνω**, *βαθρακῶνω* Εὐβ. (Κύμ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βόθρακας*. Τὸ *βαθρακῶνω* κατ' ἀφομ. προληπτικὴν.

Ρίπτω εἰς βάραθρον.

βοθρί τό, Ἀμοργ. Κάλυμν. Κρήτ. (Σέλιν.) Κῶς Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ρόδ. (Ἀρχάγγελ.) Σῦρ. Χίος κ.ά. — Λεξ. Βλαστ. 299 Δημητρ. *βοθρί* Κρήτ. Νάξ. (Βόθρ.) *βοχθρί* Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *βυθρί* Πάρ. *ὀρθρί* Νίσυρ. *γυνθρί* Σάμ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. *βοθρίον*. Τὸ *βυθρί* πιθανῶς κατ' ἐπίδρασιν τοῦ *βυθός* ἢ *βύθος*.

1) Μικρὸς λάκκος, *βόθρος* Σάμ. Σῦρ. κ.ά. β) Ὁ λάκκος τῆς ἀσβεστοκαμίνου Νάξ. (Ἀπύρανθ. Βόθρ.) Πάρ.

γ) Ὁ λάκκος τοῦ ὑποληνίου, ὅπου ρεεῖ τὸ γλεῦκος Χίος κ.ά. — Λεξ. Βλαστ. ἐνθ' ἄν. δ) Μικρὸς λάκκος παρὰ τὸ στόμιον τοῦ φούρνου ἢ ἐντὸς αὐτοῦ, ὅπου συσσωρεύεται ἡ ἀνθρακία Ἀμοργ. Κάλυμν. Κρήτ. Κῶς κ.ά. — Λεξ. Δημητρ. ε) Ἡ λάρναξ τοῦ ἐλαιοτριβείου, εἰς τὴν ὁποῖαν ρεεῖ τὸ ἔλαιον ἀπὸ τὴν πιεστικὴν μηχανὴν Κρήτ. (Σέλιν.) Σάμ. Χίος. ς) Ἡ δεξαμενὴ τῆς ἀποστακτικῆς μηχανῆς Ρόδ. (Ἀρχάγγελ.) 2) Πᾶν κοῖλον μέρος, ὅπου συναθροίζεται ὕδωρ Νίσυρ.

Πβ. *βόθρος*.

